

А. Ф. Галь

Александров Михайло Миколайович

АЛЕКСАНДРОВ Михайло Миколайович (22. 03. 1932, Ленінград, нині С.-Петербург – 15. 02. 1993, Миколаїв) – інженер, фахівець у галузі суднобудування. Доктор технічних наук (1973), професор (1975). Заслужений діяч науки і техніки України (1991). Державні нагороди СРСР. Закін. Ленінгр. кораблебуд. інститут (1955). Працював конструктором в ЦКБ «Балтсуднопроект» (Ленінград) і ПКБ «Річфлоту України» (Київ), викл. у Ленінгр. кораблебуд. інституті, 1975– 93 – ректор Микол. кораблебуд. інституту. Наук. діяльність у галузі безпеки мореплавства, удосконалення суднових конструкцій і приладів. Провів теор. і експерим. дослідження умов роботи складних якірних канатів, якірної стоянки глибоковод. океаногр. буїв, ефективності рятувал. засобів; займався питаннями нормування рятувал. забезпечення мор. суден. Значну увагу приділяв створенню вітчизн. проектів Міжнар. конвенції з охорони люд. життя на морі і Нац. служби берегової охорони України.

Основні праці

Судовые устройства. 1968; Судовые устройства. 1982 (співавтор); Безопасность человека на море. 1983; Судовые устройства: Справоч. 1987 (співавтор); усі – Ленінград.

Бібліографічний опис:

Александров Михайло Миколайович / А. Ф. Галь// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2001. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-43638>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).